

РЕШЕНИЕ

№ 2045

гр. София, 25.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Калин Куманов

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11555** по описа за **2021** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр.с чл.72, ал.4, изр.2 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

С Решение № 20188727 без дата, постановено по НАХД № 13804/2020 г., Софийският районен съд е обявил за незаконно задържането на Сачмен С. В. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], със Заповед за задържане на лице рег.№ 513зз-1/08.01.2020 г., издадена от полицейски орган при ОПКП-СДВР, с която В. е задържан за срок до 24 часа на основание чл.72, ал.1 ЗМВР.

Недоволен от така постановеното решение е останал административният орган, който с касационна жалба в срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, чрез юк.Г., обжалва същото. Наведените касационни основания са неправилност поради съществено нарушение на съдопроизводствените правила и нарушение на материалния закон. Касаторът се оплаква, че районният съд не е съобразил обстоятелството, че мотивите към заповедта се намират в приложената по делото докладна записка. Настоява, че в случая задържането е било обосновано и с оглед практиката на ЕСПЧ по приложението на КЗПЧОС. Отправеното до касационния съд искане е да отмени решението на СРС и да потвърди обжалваната заповед, като присъди на касатора юрисконсултско възнаграждение. В с.з. касаторът не изпраща представител, а пълномощникът му юк.В. е представил писмени бележки с подробни съображения в

подкрепя на тезата си за неправилност на съдебния акт.

Ответникът по касация – Сачмен С. В. – не е взел становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна. Административен съд-София град, като провери законосъобразността на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери касационната жалба за процесуално допустима, а разгледана по същество, за основателна поради следните съображения:

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу атакуваната заповед за задържане.

Първоинстанционният съд е бил сезиран с жалба против Заповед за задържане на лице рег.№ 513зз-1/08.01.2020 г., издадена от полицейски орган при ОПКП-СДВР.

Съдът е установил, че Сачмен С. В. е бил задържан с указаната заповед на 08.01.2020 г. в 15.20 ч, и е освободен на 08.01.2020 година, в 22.05 ч. В заповедта е посочено правно основание за издаването ѝ чл.72, ал.1, т.1 ЗМВР, а фактическото основание посочено като "проверка за престъпление по чл.354а от НК".

Районният съд е приел книга за задържани лица рег.№ 513з-19339/09.03.2018 г., в която е отразено настаняването и освобождаването на задържаното лице; както и докладна записка рег.№ 513з-2351/09.01.2020 г., в която подробно е описана фактическата обстановка по случая. От нея се установява, че задържането е осъществено в хода на полицейска проверка в заведение "Ur & D.", находящо се в [населено място], [улица], при която на бара са установени съд с полепнало по него бяло прахообразно вещество и пластмасова пластика. С оглед на това полицейските служители са задържали бармана на заведението Н. Н., както и двамата клиенти - К. Т. и Сачмен В.. При извършения впоследствие обиск и изземване у последния не са намерени предмети и вещества, забранени от закона или имащи отношение към водено разследване. След разпит като свидетел В. е освободен.

Задържаният е подписал заповедта, като му е било връчено копие от нея. Същият е попълнил декларация на 08.01.2020 г., в която е посочил, че е запознат с правата си при задържането, както и че не желае адвокатска защита; не желае медицински преглед от лекар; не желае да се уведоми член семейството му или друго заинтересовано лице за неговото задържане; уведомен е за правото на свиждания, да получава колети и храна, както и че няма нужда от специална хранителна диета. Към административната преписка е представен протокол за личен обиск на задържаното лице.

За да отмени обжалваната заповед, районният съд е приел, че в заповедта не се съдържат каквито и да е конкретни фактически основания за издаването ѝ, като въобще липсва изложение на обстоятелствата, провокирали задържането, респективно наложили ограничаване правото на свободно придвижване на лицето. Допълнил е, че в докладната записка от 09.01.2020 г. също не се съдържат факти, които да обосноват задържането, а единствено хронология на действията на полицейски органи по извършване на проверката, респективно последвалите претърсване и обиск.

Така постановеното решение е неправилно и следва да бъде отменено.

Според чл.5, § 1, б."с" КЗПЧОС никой не може да бъде лишен от свобода освен в случай на законен арест или лишаване от свобода на лице с цел да се осигури явяването му пред предвидената в закона институция при обосновано подозрение за извършване на престъпление или когато обосновано е призната необходимостта да се предотврати извършване на престъпление или укриване след извършване на

престъпление. Изпълнено е и изискването задържането да е извършено в съответствие с процедури, предвидени от закона. Заповедта следва да се приеме за мотивирана и с оглед вписването в мотивната ѝ част, че лицето е задържано проверка за престъпление по чл.354а от НК.

В заповедта не е описана фактичката обстановка, но съгласно съдебната практика няма пречка такова описание да се съдържа и в други документи от административната преписка. В този смисъл е ТР № 16/1975 на ОСГК, съгл. което мотивите за издаване на административния акт могат да се съдържат и в други документи от административната преписка. В случая те са приети по делото – докладна записка от 09.01.2020 г. и писмо на СДВР от 13.01.2021 г. Противно на приетото от СРС, именно в докладната записка се съдържат всички необходими сведения и данни, обосновавали необходимостта от задържане на жалбоподателя и настоящ ответник по касация. Именно на тези мотиви, относими към задържането, се позовава касационната инстанция, за да приеме, че задържането е мотивирано. То е мотивирано именно с извършваната от полицейските органи проверка за наличие на престъпление по чл.354а НК: Който без надлежно разрешително произведе, преработи, придобие или държи наркотични вещества или техни аналози с цел разпространение, или разпространява наркотични вещества или техни аналози, се наказва за високорискови наркотични вещества или техни аналози - с лишаване от свобода от две до осем години и с глоба от пет хиляди до двадесет хиляди лева, а за рискови наркотични вещества или техни аналози - с лишаване от свобода от една до шест години и с глоба от две хиляди до десет хиляди лева. Когато предмет на престъплението са прекурсори или съоръжения или материали за производство на наркотични вещества или техни аналози, наказанието е лишаване от свобода от три до дванадесет години и глоба от двадесет хиляди до сто хиляди лева.

По силата на чл.72, ал.1, т.1 ЗМВР полицейските органи могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление. За да бъде приложена тази норма е достатъчно наличието на данни за извършено престъпление, както и данни това престъпление да е извършено именно от задържаното лице. Понятието "данни" по смисъла на ЗМВР и понятието "достатъчно данни" по смисъла на чл.207, ал.1 НПК имат различно съдържание. За да бъде образувано досъдебно производство по реда на НПК, е необходимо да са налице достатъчно данни, които да обосноват основателно предположение, че има извършено престъпление. При налагане на мярката "задържане за 24 часа" по реда на чл.72 ЗМВР са необходими само данни за извършено престъпление, т.е. тези данни може да не са достатъчни за образуване на досъдебно производство, но да са достатъчни да се направи извод, че задържаното лице има съпричастност към извършване на съответното престъпление. В процесния случай такива данни са безспорно установени.

С оглед на извършеното по-горе разграничение между съдържанието на понятието "данни" и "достатъчно данни", следва изводът, че разпоредбата на чл.72, ал.1, т.1 ЗМВР не предполага доказаност от субективна и обективна страна на извършено престъпление, а единствено наличие на данни за извършено престъпление. Такива са установени с откритите в заведението следи от прахообразно вещество по бара. В случая приложената ПАМ се оправдава от законовите цели за задържане.

При задържане на посоченото правно основание – данни за извършено престъпление, не е необходимо да са налице доказателства за осъществено от задържаното лице престъпление, а само данни, обосноваващи предположение в посочения смисъл. От

събраните в хода на съдебното производство доказателства може да се направи извод за фактическите основания на задържането, в частност на причините за същото. Достатъчно е само наличието на данни, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъпление, което дава право на административния орган при условията на оперативна самостоятелност да наложи мярката, дори без да се поставя условие за точна квалификация на деянието, а още по-малко е задължително престъплението да е безспорно и окончателно установено, да е повдигнато и предявено обвинение и т.н. Въпросът дали конкретно лице е извършител на конкретно деяние и дали то е извършено от него виновно, подлежи на пълно, всестранно и обективно разследване в рамките на наказателното производство. За целите на задържането по реда на чл.72 ЗМВР наличието на такива категорични данни, които да обвързват задържаното лице със соченото нарушение, не са задължителни, като задържането се извършва не поради несъмненост на фактите, а с оглед тяхното изясняване.

Ирелевантно е обстоятелството, че лицето е разпитано само в качеството му на свидетел и след това е освободено, защото това следва от самата дейност на полицейските органи в хода на проверката. Влизайки в заведението, полицейските органи незабавно са започнали проверка по установяване извършено ли е престъпление по цитирания текст от НК. Именно задържането на жалбоподателя и настоящ ответник по касация е обезпечило извършването на процесуално-следственото действие с него – разпит като свидетел. Налага се изводът, че задържането е било наложително и съобразено с обстоятелствата по случая.

Като е отменил обжалваната пред него заповед за задържане на лице, Софийският районен съд е постановил неправилен съдебен акт, който следва да бъде отменен и делото да се реши по същество с потвърждаване на Заповед за задържане на лице рег.№ 513зз-1/08.01.2020 г., издадена от полицейски орган при ОПКП-СДВР.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното от ответника искане с писмените му бележки, приети в с.з., в полза на последния следва да се присъди поисканото юрисконсултско възнаграждение в размер от 80 лв., определен съгласно чл.78, ал.8 от ГПК във връзка с чл.143, ал.4 и чл.144 от АПК, вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1 от Административно-процесуалния кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 20188727 без дата, постановено от Софийския районен съд по НАХД № 13804/2020 г., и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Заповед за задържане на лице рег.№ 513зз-1/08.01.2020 г., издадена от полицейски орган при ОПКП-СДВР, с която Сачмен С. В. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], е задържан за срок до 24 часа на основание чл.72, ал.1 ЗМВР.

ОСЪЖДА Сачмен С. В. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], да заплати в полза на Столичната дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв. (осемдесет лева).

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

